

## LEER JEZUS KENNEN, HET LEVENDE WOORD GODS (1)

hjms

Geliefde broeders en zusters, ik wil, te beginnen met deze prediking, gedurende drie weken de aandacht vestigen op het onschatbare belang van het Woord van God voor de opbouw van een gezond geestelijk leven als kind van God.

Laat ik aanvangen met het stellen van een vraag aan u. En deze vraag wil ik ook aan mijzelf stellen. Hebben wij Jezus wel werkelijk lief?

Deze vraag stel ik naar aanleiding van een schriftgedeelte, dat ons het doorslaggevende kenmerk geeft van gegene die Jezus écht liefhebben.

Joh. 14:15,21,23,24 – *“Indien gij Mij liefhebt, zo bewaart Mijn geboden..... Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren..... Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zo iemand Mij liefheeft, die zal Mijn woord bewaren; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen tot hem komen, en zullen woning bij hem maken. Die Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en het woord dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, Die Mij gezonden heeft.”*

Uit Joh. 1:1,14 kunnen wij afleiden dat Jezus het Woord van God Zelf is. Het schriftgedeelte uit Joh. 14 maakt ons vervolgens duidelijk dat wanneer wij zeggen dat wij Jezus liefhebben, wij dat moeten bewijzen door het Woord van God te bewaren. Door het Woord te bewaren, te gehoorzamen en te doen, bewijzen wij dat wij Jezus werkelijk liefhebben.

Indien wij echter het Woord niet kennen en derhalve ook niet kunnen bewaren, kennen wij Jezus ook niet en kunnen wij Hem ook niet wérkelijk liefhebben. Wellicht zijn er onder ons die Jezus slechts kennen als Degene Die voor hun zonden stierf. Hun liefde voor Hem is daarom beperkt. Hun liefde houdt verband met het feit dat er eens iemand was, Die iets geweldigs voor hen deed. Maar er is zóveel meer! Jezus is een Persoon, Die het waard is om te leren kennen en met het hele hart lief te hebben.

Indien wij Jezus willen kennen, dan moeten wij veel in de Bijbel gaan lezen en met name veel over Jezus lezen. Jezus is het Woord van God én het Brood des Levens (Joh. 6:35). 1 Joh. 2:3-6 – *“En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij Zijn geboden bewaren. Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet; Maar zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem zijn. Die zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf also wandelen, gelijk Hij gewandeld heeft.”*

Indien u regelmatig deze website bezoekt, dan weet u dat er regelmatig aandacht wordt geschonken aan de historische Israëlitische Tabernakel, welke een schaduwbeeld en een voorbeeld was van de hemelse dingen (Hebr. 8:5) en ons onder andere inzicht geeft in de geestelijke wandel, die wij als kinderen Gods moeten afleggen.

In het Heiligdom van de Tabernakel was de Tafel der Toonbroden met daarop 12 broden geplaatst. De Tafel der Toonbroden verwijst ons naar de noodzaak om regelmatig gemeenschap met het Woord van God te hebben. Het verbaast ons daarom ook niet dat deze toonbroden regelmatig moesten worden ververst (Ex. 25:30; 40:23; Lev. 24:4-7).

De Bijbel zegt dat ook onze lichamen tabernakelen zijn (2 Cor. 5:1; 1 Cor. 6:19; 1 Petr. 2:5). Het ligt daarom voor de hand dat het beeld van de Israëlitische Tabernakel met al z'n betekenisvolle objecten in ons fysieke lichaam terug is te vinden. Zo is onze maag met de twaalfvingerige darm een beeld van de Tafel met de twaalf Toonbroden.

Broeders en zusters, hier in Nederland vullen wij onze magen drie maal per dag met aards voedsel. Maar vullen wij onze geestelijke magen wel dagelijks met het geestelijke Brood des Levens? De boodschap van de Tafel der Toonbroden luidt, dat wij onze geestelijke magen dagelijks met het verse geestelijke Brood van het Woord moeten vullen. Opdat wij leven!

Joh. 6:27,35,48-51 – *“Werkt niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven, welke de Zoon des mensen ulieden geven zal; want Dezen heeft God de Vader verzegeld . . . . . En Jezus zeide tot hen: Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten. . . . . Ik ben het Brood des levens. Uw vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, en zij zijn gestorven. Dit is het Brood, dat uit den hemel nederdaalt, opdat de mens daarvan ete, en niet sterve. Ik ben dat levende Brood, dat uit den hemel nedergedaald is; zo iemand van dit Brood eet, die zal in der eeuwigheid leven. En het Brood, dat Ik geven zal, is Mijn vlees, hetwelk Ik geven zal voor het leven der wereld.”*

Jezus riep ons op om naar dit geestelijke Voedsel te begeren. Het is Voedsel dat zijn waarde en voedingskracht voor ons heeft tot in het eeuwige leven. Voedsel dat de geestelijke honger kan stillen en de geestelijke dorst kan lessen. Jezus is dat Voedsel, Hij is dat Brood dat ons in het eeuwige leven brengt. En Hij verlangt ernaar om ons met dit Brood te vullen.

In Luk. 9:12-17 kunnen we lezen over het grote wonder, dat Jezus eens een schare van duizenden mensen voedde met niet meer dan vijf broden en twee vissen.

Om de strekking van dit verhaal goed te begrijpen, moeten wij onze geestelijke bril opzetten. Waarom kon Jezus al deze mensen met ogenschijnlijk zo weinig voeden?

Omdat het aanwezige voedsel aan Hem werd gegeven en Hij het vervolgens vermenigvuldigde. Ik wil de verzen 12 en 13 eens citeren: *“En de dag begon te dalen; en de twaalven, tot Hem komende, zeiden tot Hem: Laat de schare van U, opdat zij, heengaande in de omliggende vlekken en in de dorpen, herberg nemen mogen, en spijze vinden; want wij zijn hier in een woeste plaats. Maar Hij zeide tot hen: Geeft gij hun te eten. En zij zeiden: Wij hebben niet meer dan vijf broden, en twee vissen; tenzij dan dat wij heengaan en spijs kopen voor al dit volk;”*

De twaalf discipelen van Jezus hadden blijkbaar géén eten bij zich. Dat wil zeggen dat zij ook geestelijk helemaal niets te bieden hadden aan de mensen. Terwijl men vlak voor het aanbreken van de nacht stond en zij in een woeste plaats waren, zeiden zij: *“Laat de schare maar gaan, opdat zij zelf voedsel kunnen zoeken.”* Maar Jezus zei: *“Geven jullie hen te eten”*. Maar tot hun grote schaamte hadden zij niets te bieden.

Maar gelukkig was er een jongetje (Joh. 6:9), die wél voedsel bij zich had. Hij had van huis vijf broden meegenomen en twee vissen. Vijf verwijst in bijbelse taal naar het kruis van Jezus, terwijl de twee vissen naar de Heilige Geest verwijzen.

Probeer u dit geestelijk te verstaan, broeders en zusters. Er was een klein onbeduidend manneke, dat geestelijk voedsel bij zich had. Ogenschijnlijk was het niet véél voor zóveel mensen. Maar hij was verlost door Jezus' Offer aan het kruis en hij beschikte over de kracht van de Heilige Geest. Hij had Jezus niet alleen als Zijn Heiland ervaren, maar óók reeds als de Doper met de Geest. En deze twee geweldige voedzame heilservaringen gaf hij over in de handen van Jezus. Dáárom kon Jezus het ongeloofelijke wonder verrichten. Jezus zag op naar de hemel en dankte voor het voedsel en begon te breken en te breken en te breken en te breken. Tótdat állen verzadigd waren.

Daarom, geeft u in Jezus' handen wat u geestelijk hebt ontvangen en getuigt! Deel het uit! Dan zal Hij het vermenigvuldigen en de hongerigen voeden.

De boodschap van deze geschiedenis en in dit verband is, dat wanneer wij geen geestelijk voedsel bij ons hebben, wij niets hebben te bieden. Als er niets van het Brood des hemels (het levende Woord van God) en geen vis (de kracht van de Heilige Geest) in ons hart is, kan Jezus ook niets vermenigvuldigen en is er ook niets om uit te delen.

Daarom, laten we beginnen met het regelmatig “eten” (lezen en bestuderen) van het Woord.

Alles staat en valt met onze begeerte naar het levende Brood. Mark. 7:24-29 – *“En van daar opstaande, ging Hij weg naar de landpalen van Tyrus en Sidon; en in een huis gegaan zijnde, wilde Hij niet, dat het iemand wist, en Hij kon nochtans niet verborgen zijn. Want een vrouw, welker dochtertje een onreinen geest had, van Hem gehoord hebbende, kwam en viel neder aan Zijn voeten. Deze nu was een Griekse vrouw, van geboorte uit Syro-Fenicïë; en zij bad Hem, dat Hij den duivel uitwierp uit haar dochter. Maar Jezus zeide tot haar: Laat eerst*

*de kinderen verzadigd worden; want het is niet betamelijk dat men het brood der kinderen neme, en den hondkens voor werpe. Maar zij antwoordde en zeide tot Hem: Ja, Heere, doch ook de hondkens eten onder de tafel van de kruimkens der kinderen. En Hij zeide tot haar: Om dezès woords wil ga heen, de duivel is uit uw dochter uitgevaren.”*

Waarom lezen we in dit verhaal dat Jezus niet verborgen kon zijn? Omdat de begeerte van de vrouw om Hem te vinden gróter was. Zij zocht verlossing voor haar dochtertje en zij wist dat alleen Jezus haar kon helpen. Haar dochtertje had een onreine geest. Maar dat dochtertje was háár vlees, háár vrucht. Dus in feite was zijzelf onrein. Maar zij zocht en zocht en zocht net zo lang tot zij Jezus vond. Zij vond Hem en toen viel zij aan Zijn voeten neer. Jezus' reactie om haar met een hond te vergelijken en haar schijnbaar eerst af te wijzen, lijkt voor velen zo onbegrijpelijk. Maar het was nodig! Jezus wilde haar begeerte peilen en daarmee openbaar maken. Én Jezus wilde duidelijk maken dat wij, diep in de modder van onze zwarte zonden verloren heidenen, in principe geen recht hebben op Zijn Verlossing. Waar wij “recht” op hebben, is de eeuwige dood als straf voor onze goddeloosheid. En het is uitsluitend en alleen door Gods onpeilbare genade, dat Jezus ook voor ons, heidenen, Zijn leven gaf aan het kruis.

Zó groot was de begeerte van die vrouw, dat zij beaamde slechts een hond zonder rechten te zijn en dat zij verlangde om zelfs slechts de kruimeltjes van het levende Brood te mogen ontvangen. Toen Jezus deze nederige houding in haar zag (2 Sam. 9:8), toen verrichtte Hij het wonder en haar dochtertje werd verlost.

Jezus beschouwt het gehoorzamen van Hem, dus van het Woord van God, als het bouwen op de geestelijke Steenrots. De Bijbel zegt dat deze Steenrots Jezus is (1 Cor. 10:4). Om Jezus, het Woord van God, te kunnen gehoorzamen, moeten wij uiteraard éérst het Woord horen, het lezen en het bestuderen, waardoor wij Hem leren kennen.

Luk. 6:46-48 – *“En wat noemt gij Mij, Heere, Heere! en doet niet hetgeen Ik zeg? Een iegelijk, die tot Mij komt, en Mijn woorden hoort, en dezelve doet, Ik zal u tonen, wien hij gelijk is. Hij is gelijk een mens, die een huis bouwde, en groef, en verdiepte, en leide het fundament op een steenrots; als nu de hoge vloed kwam, zo sloeg de waterstroom tegen dat huis aan, en kon het niet bewegen; want het was op de steenrots gegrond.”*

Wat een geweldige geloofopbouwende uitspraak. In Matt. 7:24 staat zelfs geschreven dat Jezus degene, die op bovenstaande wijze zijn geestelijke huis bouwt als een voorzichtig en wijs man beschouwt. Want hij hoorde het Woord, waarna er in zijn hart een begeerte kwam naar méér! En hij begon te graven in het Woord en hij begon zich in dat Woord te verdiepen. En toen ontdekte hij de Steenrots Jezus Christus. Hij begon Jezus te leren kennen en lief te hebben, waarop hij besloot om zijn geestelijke huis op Jezus te bouwen. En toen uiteindelijk de geestelijke beproevingen in zijn leven kwamen, stond hij rotsvast en onbeweeglijk gegrondvest op die Rots.

Als wij het besluit nemen om ons geestelijke leven op de Rots van het Woord, op Jezus Christus, te bouwen, dan maken wij volgens Jezus de goede keuze.

Luk. 10:38-42 – *“En het geschiedde, als zij reisden, dat Hij kwam in een vlek; en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, welke ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn woord hoorde. Doch Martha was zeer bezig met veel dienens, en daarbij komende, zeide zij: Heere, trekt Gij U dat niet aan, dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij helpe. En Jezus, antwoordende, zeide tot haar: Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; Maar een ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.”*

Jezus bezocht in een dorpje (Bethanië geheten) het huis van Martha, Maria (en hun broer Lazarus). Wat een geweldige genade als Jezus je huis bezoekt! En terwijl Martha vooral bezig was om haar geëerde gast te verzorgen (wellicht was zij druk met koken en bedienen), zat haar zuster Maria aan Jezus' voeten om naar Zijn Woord te luisteren. Martha's drukke bezigheden zijn zó goed te begrijpen, want het is toch volkomen logisch dat zo'n hoge gast

op gepaste wijze wordt ontvangen? Maar Jezus kan niet met de gemiddelde hoge gast vergeleken worden. Hij is véél méér! Hij corrigeerde Martha's houding en maakte haar duidelijk, dat Maria de juiste keuze had gemaakt. Wie er voor kiest om te luisteren naar het Woord, kiest het goede deel, dat niet (meer uit het hart) zal worden weggenomen.

Broeders en zusters, weet u dat de namen Martha en Maria in feite heel confronterend zijn? En door de totaal verschillende reacties van beide zusters ook heel erg leerzaam.

*“Martha”* is een Griekse naam, hoogstwaarschijnlijk van Aramese oorsprong, en betekent *“heerseres”*. *“Maria”* is ook een Griekse naam, welke is afgeleid van het Hebreeuwse *“Miriam”* en het betekent *“opstandig”*.

Beide namen representeren heel slechte eigenschappen. Maar terwijl Martha als heerseres mopperend opstandig bleef, was Maria als de opstandige juist bereid om zich in nederigheid aan Jezus voeten te plaatsen.

Dezelfde tegengestelde reactie van deze twee zusters ontdekken we in het verhaal over de opwekking door Jezus van hun gestorven broer Lazarus in Joh. 11:1-46. Leest u het gehele verhaal voor uzelf. In deze verhandeling citeer ik slechts enkele gedeelten.

Met betrekking tot Martha's reactie uit Joh. 11:21-27,39-40 – *“Zo zeide Martha dan tot Jezus: Heere, waart Gij hier geweest, zo ware mijn broeder niet gestorven; Maar ook nu weet ik, dat alles, wat Gij van God begeren zult, God U het geven zal. Jezus zeide tot haar: Uw broeder zal wederopstaan. Martha zeide tot Hem: Ik weet, dat hij opstaan zal in de opstanding ten laatsten dage. Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; die in Mij gelooft zal leven, al ware hij ook gestorven; En een iegelijk, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in der eeuwigheid. Geloofst gij dat? Zij zeide tot Hem: Ja, Heere; ik heb geloofd, dat Gij zijt de Christus, de Zoon Gods, Die in de wereld komen zou.....*

*.....Jezus zeide: Neemt den steen weg. Martha, de zuster des gestorvenen, zeide tot Hem: Heere, hij riekt nu al, want hij heeft vier dagen aldaar gelegen. Jezus zeide tot haar: Heb Ik u niet gezegd, dat, zo gij gelooft, gij de heerlijkheid Gods zien zult?”*

Als we dit goed lezen, ontdekken we allereerst dat Martha aan Jezus het verwijt maakte, dat Hij niet op tijd was gekomen. Maar ook lezen we, dat Martha niet precies antwoord gaf op Jezus' vraag of zij geloofde dat Hij de Opstanding en het Leven was. Zij zei wel ja op Jezus' vraag, maar ze bevestigde dat Hij de Christus, de Zoon van God was, terwijl zij in het midden liet dat Hij óók de Opstanding en het Leven was. Haar ongelof in de Opstandingskracht van Jezus om Lazarus nú op te wekken, dus haar ongelof in het Machtswoord van Jezus, kwam naar buiten, toen Jezus de opdracht gaf om de steen van het graf van Lazarus weg te rollen.

Met betrekking tot Maria's reactie uit Joh. 11:32-33 – *“Maria dan, als zij kwam, waar Jezus was, en Hem zag, viel aan Zijn voeten, zeggende tot Hem: Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware mijn broeder niet gestorven. Jezus dan, als Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelve;”*

Taalkundig gezien uitte Maria precies hetzelfde verwijt aan Jezus als Martha: *“Heere, indien Gij hier geweest waart, zo ware mijn broeder niet gestorven.”* Maar er was tóch een verschil ten opzichte van Martha's reactie. Want Maria viel neer aan Jezus' voeten. Het was haar vertrouwde plaats. Maria's reactie was geen mopperend verwijt, want zij weende aan Jezus' voeten van verdriet. Ook Maria had, net als Martha, geen geloof in de Opstandingskracht van Jezus, waardoor Hij eigenlijk niets kon doen. Maar het was door de liefde van Maria voor Zijn Woord, dus voor Hem, dat ook Jezus diep in Zijn binnenste werd bewogen. En zoals uit de evangeliën blijkt, gebeuren er altijd wonderen als het hart van Jezus bewogen wordt.

Joh. 11:33 – *“Jezus dan, als Hij haar zag wenen, en de Joden, die met haar kwamen, ook wenen, werd zeer bewogen in den geest, en ontroerde Zichzelve;”*

Toen verrichtte Jezus het grote wonder. Hij richtte Lazarus op! Hij sprak Zijn geweldige en onbegrijpelijk krachtige Woord uit (vers 43): *“Lazarus, kom uit (het graf)!”* Als Jezus spreekt, dan moet óók de dood wijken!

Broeders en zusters, indien wij het Woord van God liefhebben en gehoorzamen en uitdragen in ons leven, dan zal Jezus onze gebeden altijd horen en verhoren. Want Jezus kán niet onbewogen blijven, als Zijn geliefde kinderen verslagen aan Zijn voeten komen en om Zijn hulp smeken. Dan moet Hij reageren en hen helpen. Welk een troost voor ons!

We zien in het verhaal van deze familie eigenlijk nóg een belangrijke geestelijke les. Deze familie woonde in het dorpje “Bethanië”, wat “Huis van armoede” betekent. Dat deze familie geestelijk arm was, blijkt naast Martha’s voortdurende gemopper en Maria’s en Martha’s ongelooft in Jezus’ Opstandingskracht, ook uit het feit dat Lazarus stierf. Lazarus is het beeld van de geest van de mens, die uiteindelijk zal sterven als wij geestelijk arm zijn. Martha is door haar heerszucht en gemopper het beeld van het lichaam, het vlees van de mens. Maria echter is het beeld van de ziel van de mens, die toch altijd weer verlangt naar bevrediging door de geestelijke dingen. Jezus reageerde op de begeerte van Maria, zoals Hij ook zal reageren als Hij de begeerte naar Hem in onze zielen ziet. Jezus had Maria’s ziel doorgrondt, die verlangde naar bevrediging door het Woord van God. Dáárom had Hij háár gebed verhoord en Lazarus opgewekt en in feite niet Martha’s gebed!

Maria’s begeerte naar het Woord en Jezus’ reactie had een geweldige geestelijke impact op de familie. Want in Joh. 12:1-3 lezen we het volgende, nadat Jezus hen opnieuw bezocht: *“Jezus dan kwam zes dagen voor het pascha te Bethanië, daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welchen Hij opgewekt had uit de doden. Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was een van degenen, die met Hem aanzaten. Maria dan, genomen hebbende een pond zalf van onvervalsten, zeer kostelijken nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met haar haren Zijn voeten afgedroogd; en het huis werd vervuld van den reuk der zalf.”*

Het geestelijk huis van deze familie was hersteld. Lazarus (de geest) leefde weer. Martha (het vlees) diende opnieuw, doch mopperde nu niet meer. En Maria (de ziel) bracht haar grote aanbiddingsofferande aan Jezus. Omdat zij zó dankbaar was voor wat Jezus in haar leven haar gedaan. Omdat Jezus, door Zijn Woord, haar gestorven geest had opgewekt.

Broeders en zusters, dit is het wat het Woord van God, het Brood des Levens doet! Het brengt ons verderfelijke oude karakter en vlees tot zwijgen, het brengt onze door de zonden gestorven geest weer tot leven en het brengt onze ziel weer in een innig contact met God. Is God niet goed?

Laten wij daarom véél in het Woord lezen én het van harte gehoorzamen.

De Here zegene u. Amen!